

QUAN L'ESCOLA MOLESTA AL PODER

Per Manel Àlamo Garcia, membre del Secretariat Nacional de l'STEPV.

A principis del passat mes de setembre una directora d'un centre educatiu valencià va rebre un paquet de l'associació ultradretana 'Hazte Oír'. En destapar-lo va trobar una sèrie de pamflets amb lemes com 'deixeu els xiquets en pau' o 'protegiu els xiquets' i un llibre 'contra l'adoctrinament de gènere'. De seguida ho van posar en coneixement de l'STEPV i es va constatar que es tractava d'una campanya que el col·lectiu ultraconservador havia posat en marxa en tot l'Estat espanyol. No és la primera vegada que 'Hazte Oír' salta a l'actualitat amb campanyes contra la diversitat afectivosexual, però en aquesta ocasió l'objectiu ha sigut l'escola. En concret, carregar contra les activitats de conscienciació que es fan als centres per eliminar la LGTBIfòbia, tan present en la societat. Aquesta campanya, que podria passar per ser una mera anècdota, és, en realitat, un atac més dels que, periòdicament, determinats sectors llancen contra l'escola pública.

EL PROFESSORAT EN LA DIANA

Els sectors més conservadors del País Valencià mai han dissimulat el rebuig que els provoca l'escola pública com a eina de transformació social. Com a

exemple il·lustratiu, el qualificatiu que l'exalcalde de Xàtiva i expresident de la Diputació de València, el popular Alfonso Rus, va dedicar al professorat de València. Rus els va titllar de "gilipolles" per usar paraules com "gairebé" o "aleshores". Aquestes manifestacions van motivar que Rus acabara davant de la Justícia, tot i que, al remat, va resultar absolt. Era l'any 2009. Des d'aleshores, tristament, els atacs contra el professorat valencià s'han repetit massa sovint.

En la passada legislatura el PP valencià va obrir una pàgina web per arreplegar denúncies anònimes de pares, mares i alumnes en contra de docents que aprofitaren les classes per adoctrinar. Aquest web es va posar en marxa el mateix dia que el ministeri d'Educació (també en mans del PP) havia assenyalat 60 centres catalans per la mateixa causa. La campanya va ser rebutjada d'immediat tant per l'administració educativa, com per associacions de mares i pares i pels sindicats. L'STEPV, en concret, va demanar la retirada immediata de la campanya "més pròpia de règims autoritaris que d'una societat moderna, avançada i democràtica", alhora que va reconèixer la tasca de tot el professorat valencià.

L'any 2013, Noves Generacions del PP de Castelló havia posat en marxa una campanya semblant, "Que no te lien", per rebre denúncies anònimes d'adoctrinament a través d'una adreça electrònica. L'STEPV ho va denunciar a la fiscalia de menors, per considerar que la campanya perseguia "desprestigiar el professorat, atacar la llibertat de càtedra i d'expressió, controlar el sistema educatiu públic i desprestigiar l'educació pública." Es dona la circumstància que, en aquesta ocasió, el PP no estava en l'oposició, sinó que dirigia el govern valencià i, en conseqüència, la política educativa.

L'ESCOLA CANTA

La regidoria d'Educació de Castelló (la Plana Alta, País Valencià) va posar en marxa un projecte educatiu 'L'escola canta'. La iniciativa, en la qual el curs passat van participar 2000 xiquetes i xiquets d'una trentena de centres castelloners, fomenta l'estima per la música, les nostres tradicions i l'ús del valencià. Doncs bé, aquesta reeixida experiència educativa també va rebre les crítiques del PP i dels sectors mediàtics més conservadors, en considerar-la una nova mostra d'adoctrinament a les aules valencianes. El Partit Popular en va demanar la retirada immediata pel contingut de les lletres d'algunes de les cançons.

Aquestes campanyes contra el professorat, en alguna ocasió, han tingut conseqüències greus. L'any 2013 el CEIP Orba d'Alfàfar (l'Horta Sud, País Valencià) va patir una acció vandàlica després que els mitjans de comunicació es feren ressò de la crítica d'un grup de pares per la projecció d'un vídeo de dibuixos animats amb "missatges catalanistes". Els assaltants van trencar diverses portes d'accés i alguns despatxos.

CONTRA EL VALENCIÀ

El president del Partit Popular, Pablo Casado, en l'inici d'aquest curs, va carregar contra el model lingüístic educatiu valencià i va apel·lar a la llibertat de les famílies per triar la llengua vehicular a l'escola. Casado, a més, va aprofitar una enquesta d'usos lingüístics (que ja es feia en l'època del PP) per assegurar que al País Valencià (com a Catalunya) es vigilava l'alumnat "al pati i al menjador" per veure quina llengua parlaven.

'La llibertat de les famílies per elegir l'educació de les filles i fills' és el mantra que invoquen partits i sectors conservadors per emmascarar l'odi visceral cap al valencià amb el rerefons del rèdit electoral. Partit Popular, Ciudadanos i associacions de persones castellanoparlants pressionen de valent per minimitzar la presència de la nostra llengua a l'escola. Fet que s'ha pogut constatar durant la tramitació, primer, del Decret de Plurilingüisme de Marçà i de la posterior Llei de Plurilingüisme. L'STEPV s'ha posicionat al costat de la Conselleria davant dels entre-

bancs que han posat aquests sectors per l'aprovació del model plurilingüe. Ara bé, al mateix temps ha defensat un model lingüístic en el qual el valencià siga l'eix vertebrador. D'una altra manera, no es pot garantir que l'alumnat domine les dues llengües oficials en acabar l'escolarització obligatòria.

ELS ANYS DE DESFETA DEL PP

Però si parlem d'atacs contra l'educació pública no podem oblidar la nefasta gestió que va dur endavant el PP durant els 20 anys que va estar al front del govern valencià. Dues dècades de governs corruptes que, a més, segons els diferents estudis que va elaborar l'STEPV, van afavorir l'escola privada-concertada, a costa de la pública. Situació que es va agreujar a partir de les terribles retallades de principis de la dècada que estem a punt de finalitzar. Augment de ràtios, increment de l'horari de les i dels docents, pèrdua del poder adquisitiu... Retallades (algunes de les quals encara no s'han revertit) que van empitjorar les condicions laborals del professorat valencià i van devaluar el sistema educatiu públic valencià. I van provocar reaccions en contra, com les protestes que van protagonitzar l'any 2012 l'alumnat de l'IES Lluís Vives de València, en la coneguda com a Primavera Valenciana, que van ser reprimides durament per les forces de seguretat d'Estat. Una època en què, a més, segons els informes de la Guàrdia Civil, el PP utilitzava CIEGSA, l'empresa que havia creat per a la construcció d'infraestructures educatives per a finançar el partit. Quants milers de milions se'n van desviar? Tristament, és ben probable que mai arribem a saber-ho.

Són exemples d'atacs contra una escola pública, plurilingüe, intercultural, inclusiva, igualitària, democràtica, participativa i arrelada al medi, que pot ser una eina fonamental per combatre el model neoliberal de societat.

En definitiva, són exemples d'atacs contra una determinada manera d'entendre l'escola. Una escola pública, plurilingüe, intercultural, inclusiva, igualitària, democràtica, participativa i arrelada al medi que pot esdevenir una eina fonamental per combatre el model neoliberal que s'està imposant en la societat. Un model econòmic que ens deshumanitza i ens converteix en meres peces d'una maquinària global destinada a crear una societat més desigual i injusta.